

Stížnost namítá, že skutková povaha přestupku st-lům za vinu kladeného není dána, poněvadž byt, do něhož se J. D. za souhlasu majitelů domů nastěhoval, nebyl ve smyslu § 13 zák. z 11. července 1922 č. 225 Sb. ve znění zák. z 26. dubna 1923 č. 87 Sb. zajištěn.

Nss neshledal stížnost důvodnou.

Žal. úřad musel vycházeti ze skutkového stavu, jaký byl v době vydání nař. rozhodnutí. V době té, totiž dne 11. srpna 1923, byl sporný byt rozhodnutím poslední stolice zajištěn ve prospěch železničního zaměstnance J. G.

Za tohoto stavu věci nebyli majitelé domu oprávněni s bytem disponovati a dáti jej k dispozici osobě jiné, J. D. pak nebyl oprávněn před zrušením zajišťovacího opatření toho nastěhovati se do bytu. Uznal tedy úřad právem st-le vinnými přestupku proti zákonu o mimořádném opatření bytové péče.

Na tom nemění nic okolnost, že nálezy nss-u z 28. ledna 1924 č. 1517/24 a č. 1607/24 zajišťovací opatření z 5. července a 19. září 1923 byla uznána za nezákonná, ježto stížnosti k nss-u nemají odkládacího účinku.

Při tom neměl ovšem nss příčiny, zabývati se otázkou, zda okolnost, že nss cit. nálezy uznal zajištění bytu za zákonu odporující, zavdává st-lům možnost, žádati za obnovu trestního řízení.

Z těchto úvah bylo stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

Č. 3783.

Bytová péče: Okolnost, že vlastník domu místnosti některé dosud neužíval, neprokazuje, že jí nepotřebuje nutně pro sebe nebo své zaměstnance ve smyslu § 2, posl. odst. zák. č. 225/1922 ve znění zák. č. 87/1923.

(Nález ze dne 21. června 1924 č. 10.839).

Věc: T. P. v K. proti zemské správě politické v Praze o příkaz k pronajmutí bytu.

V ý r o k: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro vady řízení.

D ů v o d y: Výměrem z 15. října 1923 nařídila osp v K. podle § 2 zák. z 11. července 1922 č. 225 Sb. ve znění zák. z 26. dubna 1923 č. 87 Sb. st-li, aby byt ve svém domě č. —, pozůstávající ze dvou místností, který se uvolnil vystěhováním dosavadního nájemníka pronajal do 14 dnů některé rodině v K. byt postrádající.

Nař. rozhodnutím nevyhověla zsp odvolání, ježto jsou zde zákonné předpoklady pro výše uvedené nařízení a majitel domu neprokázal, že byt, o nějž jde, potřebuje nutně pro sebe nebo své zaměstnance.

O stížnosti do rozhodnutí toho podané uvážil nss toto: — —

Podle § 2 cit. zák. jest vlastník domu povinen nepronajaté a neobydlené místnosti, které se hodí k obývání, k vyzvání osp-é pronajmutí za byt do 14 dnů po pravoplatnosti výměru, jinak určí nájemníka osp do 8 dnů.

Dle posl. odstavce téhož § nevztahuje se ustanovení to na místnosti, kterých vlastník domu potřebuje nutně pro sebe nebo pro své zaměstnance.

St-1 ve správním řízení a v odvolání uplatňoval, že místnosti v I. patře, jež byly pronajaty do června 1923 nájemníku A. V., nutně potřebuje pro svoje děti a svého kočího a uvedl také skutkové okolnosti, z nichž potřebu tu dovozoval.

Žal. úřad provedl sice šetření, jak se místnosti ty používaly a nyní používají; výsledky šetření těch však sobě odporují, schází pak šetření v tom směru, zda st-1 místnosti pro sebe nebo pro své zaměstnance nutně potřebuje, neboť faktické užívání místnosti o sobě závěr o nutné potřebě ještě neospravedlňuje.

Úřad dále opomenul výsledky konaného šetření st-li oznámiti, aby mohl zaujati stanovisko k předpokladům žal. úřadu a činiti své návrhy nebo nabídnouti důkazy.

Řízení jest tudíž postíženo vadami; vady ty jsou podstatné, neboť bránily jednak st-li účinně hájiti svých práv, jednak znemožnily nss-u zákonnost nař. rozhodnutí spolehlivě přezkoumati, pročež nezbylo než nař. rozhodnutí zrušiti pro vadnost řízení podle § 6, odst. 2 zák. o ss.

Č. 3784.

Honební právo (Čechy): Při posouzení, zda určitý způsob zadání společenstevní honitby odpovídá intencím § 13 česk. hon. zák., lze přihlížeti toliko k takovým momentům, které se dotýkají jednak mysliveckého provozu honitby, jednak zájmů zemědělských, nikoli však k tomu, zda zadání honitby hovoří konsumentským zájmům místního obyvatelstva nebo přáním jednotlivých členů honebního společenstva po osobní jich účasti při výkonu honitby.

(Nález ze dne 21. června 1924 č. 11.009).

Prejudikatura: Boh. 13 adm. a četné jiné.

Věc: B. K. a spol. v M. (adv. Dr. Zdeněk Stibic z Prahy) proti zemskému správnímu výboru v Praze o pronájem společenské honitby.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Honební výbor v M. usnesl se 17. listopadu 1922, aby tamní společenstevní honitba byla na šestiletí 1923—1929 pronajata ofertní cestou výhradně majiteli pozemků v obci, za určitých podmínek. Ve schůzi 29. listopadu 1922 přijal ze 4 došlých ofert nabídku J. B. na 2000 Kč (mimo škody), pominuv nejvyšší nabídku dosavadního nájemce B. K. na 2500 Kč, poněvadž tento v minulém období, kdy měl honitbu najatu za 700 Kč, ač majitelé pozemků na něm žádných škod nepožadoval, odmítl prodávati jim zastřelenou zvěř a místní rolníky nechtěl přijati za členy honitby a na hony jich nevzal. V nájemní smlouvě uložena nájemci J. B. ve smyslu podmínek, usnesených 17. listopadu 1922, povinnost, provozovati honitbu řádným způsobem, hraditi veškeré škody způsobené honbou a zvěří, přenechávati zastřelenou zvěř především místnímu občanstvu za běžné ceny a místní občany každoročně zváti na hon.